Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36545
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

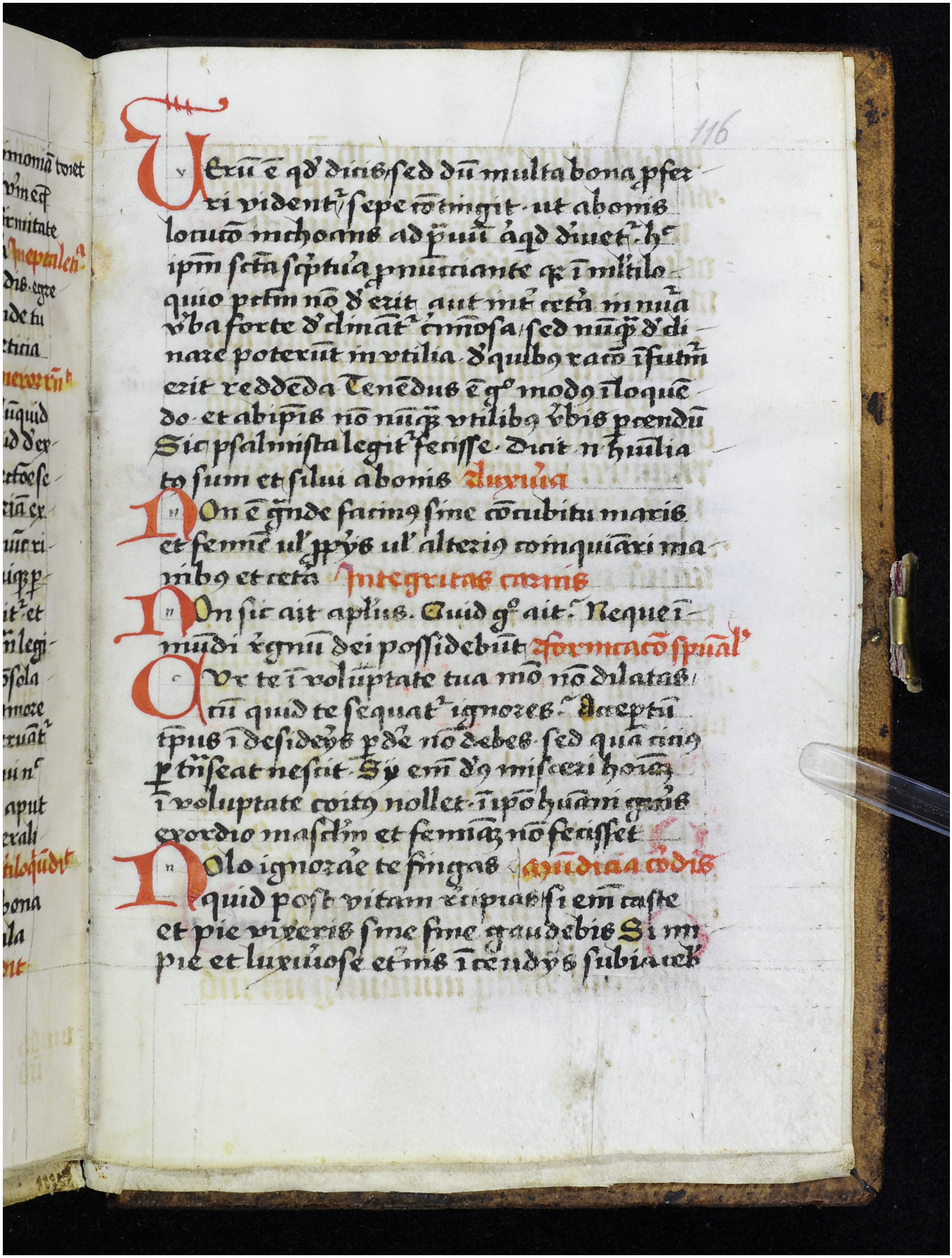

116

Verū ē qd' dicis sed dū multa bona pfer
ri vident sepe cōtingit ut a bonis
locuto mchoans ad pnū aqd diuert. h
ipm scta sptia pnuntiante qr i multilo
quio prm nō d'eit aut mt' cta in mua
vba forte d'clmat' cmosa sed nūqd d'di
nare poterūt in vtilia d'quibus racō ifutm
erit reddeda Tenedus ē g' modo iloquē
do et a bipis nō nūqd vtilibus vbis prendū
Sic psalmista legit fecisse. Dicit n humilia
to sum et silui a bonis Luxuria

Non ē gnde facinus sine cōcubitu maris
et feme ul' pr'vs ul' alterius cōmquiari ma
nibus et cta Integritas cōmis

Non sic ait aplus. Quid g' ait. Neque i
mundi regnū dei possidebūt Formicatio spual'

Ut te i voluptate tua mō nō dilatas
tu quid te sequat ignores. Decepti
tpus i desideris pde nō debes sed qua cinq
p tū seat nesit. Sy em d'o miscerī horiq
i voluptate coitu nollet ipo humani generis
exordio masculm et feminā nō fecisset

Nolo ignorae te fingas Avaritia cōdis

Quid post vitam eripias si em caste
et pie vixeris sine sine gaudebis Si im
pie et luxuose et ms i cendris subiaceb